

УДК 346.1

О.М. ГОНЧАРЕНКО

Олена Миколаївна Гончаренко, кандидат юридичних наук, доцент, доцент Київського національного торговельно-економічного університету

ПИТАННЯ МЕТИ, ФУНКЦІЙ ТА ЗАВДАНЬ САМОРЕГУЛІВНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Важливим моментом при дослідженні питання правової природи саморегулівних організацій (далі – СРО) є з'ясування мети, функцій їх створення. В умовах сьогодення ці організації виконують роль не тільки регулятора ринку та представника певної підприємницької або професійної спільноти, а й низку публічних функцій, несуть майнову та моральну відповідальність за діяльність своїх членів. Зміна парадигми ролі бізнесу у суспільстві відбилася і на правовому становищі СРО, тому при визначенні їх мети, завдань та повноважень присутнім є як публічний, так і приватний аспект.

Метою статті є дослідження мети, функцій, завдань СРО на сучасному етапі.

Проблематику мети діяльності, функцій СРО в Україні досліджували такі учені: В. Полухович, В. Суслова, Г. Чижиков, Н. Філатова та ін. Однак ці погляди потребують удосконалення та осучаснення з огляду на зміни, які сталися у господарсько-правових відносинах.

Н. Філатова зазначає, що «... мета утворення СРО полягає не просто у здійсненні «регулювання для регулювання», а в розробці додаткових правил, норм і підвищених стандартів діяльності для їх членів і здійснення контролю за їх дотриманням з метою задоволення інтересів широкого кола споживачів, з одного боку, а також забезпечення ділових інтересів членів СРО – з іншого»¹. Водночас Є. Поліщук додає: «Разом із тим, саморегулівні організації – це не лише розробка загальних правил гри або захист інтересів. Це й досі нерідко відокремлений ринок, доступ на який обмежений вимогами щодо професіоналізму й етики, обсягу торгівлі й капіталу тощо. Тобто створення саморегулівної організації – це, зазвичай, торгова угода»².

А. Огус вказує: «Підприємці можуть об'єднуватися в організації з метою підвищення привабливості для споживачів своїх товарів і послуг (наприклад, за рахунок підвищення своєї репутації), а значить і прибутку. Ще однією метою створення та вступу підприємств в СРО є зниження витрат за рахунок подолання «провалів ринку»»³.

У свою чергу М. Олсон визначає негативні аспекти цільової діяльності бізнес-асоціацій. Так, учений зазначає, що «сильні бізнес-асоціації» фактично завдають шкоди національній економіці, оскільки протистоять ринковій конкуренції; гальмують впровадження і широке розповсюдження нових технологій, оскільки відстоюють інтереси своїх найменш енергійних членів, а також тому, що нові технології здатні підірвати угоди картельного характеру, досягнуті окремими галузевими асоціаціями; протистоять ефективності та економічності, які є чинниками міжнародної торгівлі⁴.

Метою діяльності саморегулівних організацій ринку фінансових послуг є забезпечення ефективної діяльності професійних учасників цього ринку, які є їх членами, розробка й затвердження правил, стандартів професійної поведінки та здійснення відповідного виду професійної діяльності⁵. Л. Пономарьова зазначає: «Однак вважати, що єдиним приводом до об'єднання є можливість спільного розв'язання проблем і захисту, помилково. Бізнес-асоціації (як форма громадських організацій) є невід'ємною складовою громадянського суспільства»⁶. Мета СРО є значно ширшою за захист та представництво її членів.

Тому проводячи аналіз мети створення СРО, можна дійти висновку про її публічні та приватні аспекти. Єдиною метою є упорядкування певної сфери, галузі, виду діяльності власними силами, однак за можливого погодження з державою. Тому публічним аспектом буде прагнення до підвищення стандартів та захисту прав споживачів, приватним же – зниження ризику збільшення державного регулювання, спрощення ведення господарської діяльності, встановлення зрозумілих та ефективних правил на ринку.

Мета втілюється у завданнях, які ставляться перед СРО та реалізуються в її повноваженнях. Завдання – це наперед визначений, запланований для виконання обсяг роботи, справа і т. ін.; мета, до якої прагнуть; те, що хочуть здійснити⁷.

Слід зазначити, що передусім мета та завдання СРО на сьогодні залежать від можливості делегування повноважень та фактично диференціюються, виходячи з критерію первинної реєстрації організації. Другий момент, який органічно пов'язаний з першими – це здійснення СРО публічних та приватних функцій. Враховуючи реалії сьогодення, світові стандарти та закордонний досвід, СРО фактично зобов'язані закріплювати та реалізувати певні публічні функції та завдання поряд із суто приватною метою.

Функція – це робота кого-, чого-небудь, обов'язок, коло діяльності когось, чогось; призначення, роль чого-небудь; явище, яке залежить від іншого явища, є формою його виявлення і змінюється відповідно до його змін⁸. Функції СРО – це основні напрями їх діяльності, упорядкування відносин відповідно до мети та завдань. Звичайно, функції СРО взаємопов'язані між собою та реалізуються за допомогою певних засобів притаманних як іншим невідприємницьким організаціям, так і виключно СРО.

До основних функцій СРО можна віднести нормування та контроль професійної діяльності своїх членів у межах своєї компетенції; захист професійних інтересів своїх членів у спорах з органами влади та споживачами; гарантія цивільної відповідальності своїх членів у мінімально встановлених розмірах; професійна громадська експертиза законопроектів⁹. До функцій СРО на фондовому ринку В. Полухович відносить: нормотворчу, організаційну, контрольну, інформаційну, захисну або арбітражно-представницьку¹⁰. До обов'язкових функцій належать нормотворча, контрольна й пунітивна¹¹. Функції бізнес-асоціацій: захисна; представницька; консультаційно-освітня; методична; надання послуг тощо¹². І. Рекуненко, Є. Бондаренко до основних функцій відносять: нормотворчу, контрольну, функцію примусу, арбітражну, інформаційну, організаційну¹³. На думку О. Онуфрієнка: «Основними функціями саморегульованих організацій є: розробка обов'язкових правил і стандартів професійної діяльності та операцій на ринку цінних паперів; здійснення підготовки кадрів та встановлення вимог для роботи на ринку; контроль за дотриманням учасниками правил і нормативів; забезпечення достовірною інформацією учасників ринку; громадське регулювання, або регулювання через громадську думку; в кінцевому рахунку, реакція широких верств суспільства, з якої починаються ті чи інші регулятивні дії держави¹⁴. Як бачимо, вказаний автор визначає функції СРО через виконання завдань. Враховуючи міжнародну практику та вимоги міжнародних норм щодо функціонування СРО, запровадження дієвого саморегулювання пов'язано із виконанням СРО регуляторних, лобістських і технологічних функцій¹⁵.

Детально досліджуючи вказану проблематику, В. Сулова до функцій СРО відносить такі: «... акумулююча та об'єднувальна функція інтересів своїх засновників щодо порядку здійснення ними своєї господарської або професійної діяльності; нормотворча, засновницька, регулятивна, представницька, контрольна, інформаційно-аналітична, освітньо-кваліфікаційна, судова, умовно-страхова, правоохоронна»¹⁶.

Аналізуючи різноманітність поглядів науковців щодо спектру функціонального призначення СРО, можна підсумувати таке: відмічається поглядів щодо назв функцій СРО та їх складових і змістових елементів не збігаються; під однією назвою у одного автора фактично розуміється зміст функції, який існує у другого науковця під іншою назвою та комплексом елементів; розрізняють основні та додаткові функції СРО. Отже, зважаючи на зазначене та проілюстроване вище, фактично відсутні концептуальні наукові розбіжності щодо поняття та функцій СРО. Різноманітність назв функцій та їх змістове наповнення є елементами наукової творчості та різноманітності підходів авторів до досліджуваної проблематики. Тому доцільно запропонувати власний погляд на систему функцій СРО.

До зазначеного слід зауважити, що перелік функцій, які реалізує СРО, залежать від ринку, сфери, виду господарської діяльності, рівня державного втручання та виду саморегулювання.

Оскільки основною метою СРО є самостійне упорядкування відносин, то відповідно основною функцією є регулятивна, яка виявляється у статичних та динамічних аспектах. СРО можуть додатково встановлювати саморегульовані норми, які закріплюються у стандартах, етичних кодексах тощо. Характерними для членів СРО є встановлення підвищених стандартів діяльності порівняно зі встановленими державою або ж дотримання кращих практик у цій галузі. Водночас для членів СРО можуть встановлюватися і певні норми-заборони. Наприклад, для членів Асоціації певної молочної галузі заборона використання пальмової олії, соєвого білка тощо.

Виконання СРО регуляторних функцій є не стільки можливістю, скільки обов'язком СРО перед своїми членами¹⁷.

Стимулюючий, динамічний аспект виявляється у активній діяльності членів СРО, використанні засобів, які дають їм змогу на практиці реалізувати поставлені завдання. Зокрема, дотримання певних трудових стандартів, що реалізується у використанні засобів стимулювання праці, страхуванні, оздоровленні працівників підприємства тощо.

До регулятивної функції можна віднести виконання завдань щодо допуску осіб до здійснення певного виду професійної або господарської діяльності (надання ліцензій, сертифікація). Наприклад, тільки члени СРО можуть здійснювати певний вид господарської діяльності (сертифікація архітекторів, надання дозволів на виконання певних видів будівельних робіт тощо).

Функціонування СРО допомагає зменшити державний тиск та адміністративні бар'єри. Можливі ситуації, коли відміняється державне ліцензування або ж інші інструменти впливу, однак запроваджуються систе-

ми сертифікації, атестації або інші механізми, які би дозволяли підтримувати стандарти у певній галузі уже на рівні СРО.

В умовах, коли органи державної влади підбирають заходи впливу на суб'єктів господарювання з арсеналу визначених, саморегулювання пропонує нові підходи впливу, які можуть бути не менш ефективними та не потребують затвердження шляхом задіяння механізму держави¹⁸.

Учені часто до функцій СРО відносять нормотворчу. Нормотворча функція виявляється і в можливості СРО створювати саморегулятивні норми і в їх активній діяльності щодо створення проектів норм, які би пропонувалися до законодавчого закріплення. Нормотворчу функцію СРО можна розглядати як складову регулятивної, тобто нормотворча функція ніби «поглинається» регулятивною.

Саморегулятивні організації впливають на нормативну діяльність органів державної влади. Зокрема, за сприяння Координаційно-експертного центру об'єднання підприємців в Україні Верховною Радою України було ухвалено Закон «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», а також відмінено гербовий збір¹⁹.

До регулятивної функції можна віднести і систему організаційних завдань, які здійснюють СРО. Організаційні завдання можуть сприяти вирішенню низки питань щодо взаємовідносин учасників господарювання на певному ринку між собою та між клієнтами, органами державної влади та місцевого саморегулювання.

Надання консультативно-освітніх, методичних, інформаційних послуг – це окремі завдання СРО, які є важливими з огляду на стрімкі зміни кон'юнктури ринку та напряду захисту власного ринку.

Аналізуючи проблематику діяльності банків на фондовому ринку, О. Болдуєва вказує: «Проте, саморегульовані організації, більшою мірою, є лише інформаційними бюро для своїх учасників, а також свого роду рейтинговими агентствами своїх учасників, хоча спрямованість їх діяльності повинна сприяти розвитку фондового ринку, усуненню існуючих недоліків його інфраструктури»²⁰. Як бачимо з цього прикладу, інформаційна функція часом стає основною у діяльності СРО.

Вчасно надана інформація забезпечить від багатьох ризиків та допоможе швидше зорієнтуватися в ситуації. Тому завданням щодо інформування завжди приділяється окрема увага. Виконання інформаційних завдань СРО – це певна перевага порівняно із державним регулюванням. Органи державної влади не завжди володіють усією потрібною оперативною інформацією.

Виконання інформаційних завдань відображається у просвітницьких акціях СРО, спрямованих на споживачів товарів та послуг. СРО рекламує здобутки власних учасників та переваги, якими можуть скористатися клієнти.

В. Босон вказує: «Завдяки саморегулюванню скорочуються трансакційні витрати професійних учасників фінансових ринків, що виникають внаслідок обмеженої довіри між ними та асиметричного розподілу інформації. Оскільки інформація є ключовою для кожного члена СРО, вони є більш дієвими порівняно із державними регуляторами щодо забезпечення розкриття інформації своїми членами»²¹.

Інформаційні завдання СРО корелюються із обов'язками її членів щодо інформаційної відкритості у своїй діяльності. Нормативно-правовим актами або ж внутрішніми актами СРО можуть визначатися зобов'язання щодо фінансової та нефінансової звітності СРО, у межах захисту комерційної таємниці.

У більшості випадків СРО має вести публічний реєстр своїх членів, у якому надається правдива та достовірна інформація про них.

Реалізація освітніх завдань та поряд з ними консультативних, методичних і аналітичних допомагає удосконалювати роботу членів СРО, визначати єдині напрями подальшого розвитку ринку (не заважаючи при цьому вільному підприємництву та ризику), передбачати загрози, які можуть виникнути та способи їх подолання. Фахове навчання, підвищення кваліфікації задіює механізми самозбереження учасників певного ринку та робить їх ліпшими професіоналами певної сфери економічної діяльності.

Вивчення кращих закордонних практик та позитивного досвіду власних членів відповідної СРО допомагає в реалізації інших завдань, покладених на СРО – це методичне сприяння. Надання рекомендацій для поліпшення діяльності, обмін досвідом, проведення конференцій та семінарів також викликають серйозний інтерес у членів СРО.

Регулятивна функція може виражатися і у виконанні представницьких (репрезентативних) повноважень СРО. Так, СРО є фактично уповноваженими представниками своїх членів перед органами державної влади та місцевого самоврядування, відповідальними представниками перед споживачами товарів та послуг, загалом громадянським суспільством. При тому СРО є репрезентативними як на національному рівні, так і на міжнародній арені.

Зарубіжний досвід надає такий приклад. Основними функціями Федерації рекламних агентств Франції є лобювання інтересів рекламистів в органах законодавчої та виконавчої державної влади²².

У аспекті репрезентаційності важливим моментом виступає принцип репутаційної відповідальності СРО. Зокрема, споживач може з меншими моральними та матеріальними витратами отримати компенсацію збитків за шкоду, заподіяну членом СРО. У разі ігнорування вимог споживача можливі репутаційні втрати СРО (визнання СРО не вартою довіри).

Також до функцій СРО відносять захисну. Однак доцільніше вказати на охоронну, яка може проявлятися і в захисному аспекті. СРО можуть встановлювати норми, спрямовані на гарантування права споживачів товарів та послуг (публічний аспект охоронної функції). Можливість страхування діяльності членів СРО допомагає надійно гарантувати споживачам товарів та послуг захист від неправомірної поведінки, яка вияв-

ляється в компенсаторних засобах. Можливість звернення споживача до органів СРО зі скаргою на її учасника спрощує механізм врегулювання спорів на рівні покупець-продавець, не застосовуючи судовий процес, який є більш обтяжливим.

Це можуть бути як певні профілактичні, так і запобіжні заходи. Такі заходи превентивно запобігатимуть проявам недобросовісної конкуренції, допуску на ринок неякісного товару тощо. Водночас СРО як представники певної сфери, ринку можуть захищати інтереси своєї організації та її членів в органах державної влади, судах, інших організаціях.

Захисна функція проявляється і у вирішенні конфліктів між членами самої організації (приватний аспект, внутрішнє врегулювання спорів між учасниками СРО). Зокрема, врегулювання спорів може відбуватися як за допомогою альтернативних методів врегулювання спорів (переговори, медіація, третейський суд, експертиза тощо), так і інших внутрішніх органів СРО (виконавчого органу, дисциплінарної комісії). Н. Мазаракі констатує: «Альтернативні методи врегулювання, як правило, визначаються як методи, процедури, процеси вирішення спорів не звертаючись за рішенням суду. Дослідники та практики завжди вказують на консенсусність природи як наріжний камінь альтернативних методів врегулювання спорів, досягнення справедливості, пошук компромісу, безпрограшність у вирішенні спору, звільнення від тягаря врегулювання спору судової системи тощо»²³. Тому застосування СРО альтернативних методів врегулювання спорів як при вирішенні зовнішніх, так і внутрішніх конфліктів є додатковою перевагою їх функціонування. Альтернативні методи врегулювання спорів – це ефективні інструменти досудового вирішення конфліктів на основі професійних суджень та довіри учасників провадження.

Отже, охоронна (захисна) функція може стосуватися не тільки членів СРО, а й споживачі товарів та послуг, оскільки до сутності правової природи СРО відносять її публічний аспект.

Однією з важливих функцій є контрольна. Вона полягає в повноваженнях відповідних органів СРО здійснювати компетентний контроль за діяльністю членів СРО саме щодо взятих на себе зобов'язань.

Контроль полягає і у самоконтролі СРО. Так, СРО повинні публічно викладати інформацію щодо своєї діяльності, яка може полягати у фінансових та нефінансових звітах.

Компетентні органи СРО можуть накладати певні дисциплінарні санкції, а то й майнові у разі вчинення порушення членом СРО. Як правило, у СРО встановлюються виборність органів та відповідно механізм відповідальності. Забезпечується механізм страхування членів СРО та компенсаційні заходи у разі порушення прав споживачів тощо.

Гене́за мети та функцій СРО не була сталою. Від моменту зародження первинних, прабатьківських СРО (цехи, асоціації), які дещо нагадують сучасні, відбулася зміна уявлень щодо ролі цих організацій. Тому важливим моментом став публічний аспект функціонування СРО. Історичний розвиток інституалізації СРО довів, що приватні інтереси мають збалансовуватися із загальним інтересом, коли йдеться про непідприємницькі товариства суб'єктів господарювання та професійні об'єднання. З моменту зародження СРО, де переважали виключно приватні інтереси учасників, на сьогодні спостерігаємо тенденцію посилення публічної заінтересованості держави у розвитку СРО.

¹ Філатова Н. Поняття та ознаки саморегульованих організацій / Н. Філатова // Вісник Академії правових наук України. – 2013. – № 1. – С. 284.

² Поліщук С.А. Саморегульовані організації як складова концепції розвитку небанківських фінансових установ Стратегія економічного розвитку України : зб. наук. пр. / С.А. Поліщук, В.П. Левченко ; М-во освіти і науки, молоді та спорту України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана», Укр. Союз промисловців і підприємців, Ін-т світ. екон. і міжнар. відносин НАНУ ; редкол.: А.П. Наливайко (голов. ред.) та ін. – К. : КНЕУ, 2014. – № 35. – С. 189.

³ Ogun A. Rethinking Self-Regulation / A. Ogun // Oxford J Legal Studies. – 1995. – Vol. 15. – № 1. – P. 97–108.

⁴ Olson M. Power and Prosperity: Outgrowing Communist and Capitalist Dictatorships / M. Olson. – New York, Basic Books, 2000. – 360 p.

⁵ Рекуненко І.І. Особливості діяльності саморегульованих організацій на ринку фінансових послуг. 2010 / І.І. Рекуненко, Є.П. Бондаренко : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/pprbsu/2010_29/10_29_44.pdf (дата звернення: 12.12.2018).

⁶ Пономарьова Л.С. Бізнес-асоціації в Україні як суб'єкти регуляторної політики та самоорганізація підприємництва / Л.С. Пономарьова // Державне будівництво. – 2007. – № 1 (1) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2007_1%281%29_25 (дата звернення: 8.12.2018).

⁷ Словник української мови: в 11 т. 1972. – Т. 3. – С. 40.

⁸ Словник української мови: в 11 т. 1979. – Т. 10. – С. 653.

⁹ Глаз К. Інститут стратегічних досліджень Саморегулювання і інститут саморегульованих організацій в Україні / К. Глаз : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrstrategy.com/uk/analitika/item/55-samoregulirovanie.html> (дата звернення: 12.12.2018).

¹⁰ Полюхович В.І. Державне регулювання фондового ринку України: господарсько-правовий механізм : монографія / В.І. Полюхович ; НДІ приват. права і підприємництва Нац. акад. прав. наук України. – К., 2012. – С. 136–137.

¹¹ Філатова Н. Вказана праця. – С. 285–286.

¹² Чижиков Г.Д. Бізнес-асоціації в умовах інтеграції України в світове господарство : автореф. дис. ... д-ра екон. наук : спец. 08.05.01 «Світове господарство і міжнародні економічні відносини» / Г.Д. Чижиков. – Донецьк, 2006. – С. 23–25.

¹³ Рекуненко І.І. Вказана праця.

¹⁴ Онуфрієнко О.І. Правове становище саморегульованих організацій ринку цінних паперів / О.І. Онуфрієнко // Суб'єкти господарювання і економічна преступність: вопросы предупреждения. – Донецьк, 2002. – С. 22.

¹⁵ Objectives and Principles of Securities Regulation, IOSCO Report, September 1998 : [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.iosco.org/library/pubdocs/pdf/IOSCOPD82.pdf/> (дата звернення: 12.12.2018).

¹⁶ *Суслова В.В.* Функціональні завдання саморегулювальної організації та їх законодавче закріплення / В.В. Суслова // Вісник Національної юридичної академії України імені Ярослава Мудрого. – 2011. – № 4. – С. 122–130.

¹⁷ *Хоружий С.Г.* Розвиток саморегулювання у сфері біржового обігу цінних паперів як інструмент оптимізації державного регулювання / С.Г. Хоружий // Фінанси, облік і аудит. – 2011. – Вип. 18. – С. 199–200.

¹⁸ *Гончаренко О.* Державне регулювання та саморегулювання господарської діяльності: пошук балансу / О. Гончаренко // Підприємництво, господарство і право. – 2018. – № 3. – С. 43.

¹⁹ *Биковець В.* Вплив громадських об'єднань підприємців на становлення і розвиток малого та середнього бізнесу в Україні: регіональний аспект / В. Биковець // Економіка та держава. – 2007. – № 4. – С. 3.

²⁰ *Болдуєва О.В.* Підвищення ролі комерційних банків і саморегулювальних організацій як важливої складової сучасної моделі інфраструктури / О.В. Болдуєва // Вісник Житомирського державного технологічного університету. – 2011. – № 4 (58). – С. 332. – (Серія «Економічні науки»).

²¹ *Bossone B.* The Role of Financial Self-Regulation in Developing Economies / Biagio Bossone, Larry Promisel // Financial Sector of the World Bank Group : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www1.worldbank.org/finance/html/selfregulation-in-developing-.html> (дата звернення: 12.12.2018).

²² *Ромат С.В.* Державне регулювання рекламної діяльності: досвід Франції / С.В. Ромат // Статистика України. – 2002. – № 3. – С. 63.

²³ *Mazaraki N.A.* Effective system of commercial disputes resolution as a prerequisite of economic progress / N.A. Mazaraki // Scientific bulletin of Polissia. – 2018. – № 2 (14). – P. 2. – P. 185.

Резюме

Гончаренко О.М. Питання мети, функцій та завдань саморегулювальних організацій.

У статті досліджено мету, функції, завдання саморегулювальних організацій на сучасному етапі. Зроблено висновок, що саморегулювальні організації фактично зобов'язані закріплювати та реалізувати певні публічні функції та завдання поряд із суто приватною метою своєї діяльності. Розкрито сутність регулятивної, охоронної та контрольної функцій та відповідно завдань, які покладаються на саморегулювальні організації.

Ключові слова: саморегулювання, саморегулювальні організації, мета саморегулювальної організації, функції саморегулювальних організацій, публічні функції.

Резюме

Гончаренко О.М. Вопросы цели, функций и задач саморегулируемых организаций.

В статье исследованы цели, функции, задачи саморегулируемых организаций на современном этапе. Сделан вывод, что саморегулируемые организации фактически обязаны закреплять и реализовывать определенные публичные функции и задачи наряду с сугубо частными целями в своей деятельности. Раскрыта сущность регулятивной, охранной и контрольной функций и соответственно задач, которые возлагаются на саморегулируемые организации.

Ключевые слова: саморегулирование, саморегулируемые организации, цель саморегулируемой организации, функции саморегулируемых организаций, публичные функции.

Summary

Honcharenko O. Questions about the goals, functions and tasks of self-regulatory organizations.

In the article the purpose, functions, tasks of self-regulatory organizations are examined at the present stage. It is concluded that self-regulatory organizations are in fact obliged to consolidate and implement certain public functions and tasks along with a purely private purpose of their activities. The essence of regulative, guarding and controlling functions and corresponding tasks assigned to self-regulatory organizations is disclosed.

Key words: self-regulation, self-regulatory organizations, the goal of self-regulatory organization, functions of self-regulatory organizations, public functions.